

ת"פ 9237/05/16 - בית המכס ומע"מ ירושלים נגד עלי גאבר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 9237-05-16 בית המכס ומע"מ ירושלים נ' גאבר
תיק חיצוני: .

לפני **כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר**
המאשימה בית המכס ומע"מ ירושלים
ע"י ב"כ עוה"ד הדס פינצ'וק-ונחוצקר
מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

נגד
הנאשם עלי גאבר
ע"י ב"כ עוה"ד עאמר נסאר

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פקודת המאסר חלף קנס לצד בקשה לדחיית מועד תשלום הקנס ופריסתו לתשלומים.

העובדות הצריכות לעניין

2. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירות מס בשל הוצאת חשבוניות שלא כדין בסכום מע"מ של למעלה מ-1.4 מיליון ₪ וכן גרם להתחמקות חברה אחרת מתשלום מס בסך 250,000 ₪ בקירוב. ביום 16.5.2018 נגזרו על הנאשם ע"י חברי, כב' השופט אוהד גורדון (כיום שופט בית המשפט המחוזי) שנת מאסר החל מיום 1.9.2018, מאסר מותנה של שישה חודשים למשך שלוש שנים מיום השחרור, וקנס בסך 30,000 ₪ או 150 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס חולק ל-30 תשלומים החל מיום 1.9.2019, וזאת "בהתחשב בתקופת המאסר..." (סעיף ג' לגזר הדין).

3. אין מחלוקת, כי במרכז לגביית קנסות (**המרכז**) תלוי ועומד חוב של הנאשם בסך כ-55,000 ₪. משלא הוסדר תשלום הקנסות, הועבר הקנס ביום 16.12.2019 למרכז לצורך גבייתו. באותו יום נשלחה לנאשם דרישת תשלום בדואר רגיל, ובתאריכים 1.10.2020 ו-2.1.2021 נשלחו דרישות לתשלום החוב ע"פ הכתובת הרשומה של הנאשם במרשם האוכלוסין. הדרישה האחרונה נמסרה ידנית לנאשם ביום 27.1.2021. יצוין, כי הנאשם מכחיש את קבלת הדרישה האמורה. ביום 10.5.2021 הוטל עיקול צג ג' על משכורתו של הנאשם בהתאם לפקודת המסים (גביה), אך הדבר לא הביא להסדר החוב או מקצתו. ביום 2.9.2021 נשלחה לנאשם התראה טרם הפעלת פקודת המאסר, ונטען ע"י המאשימה, כי זו נמסרה לידי הנאשם ביום 21.10.2021. הנאשם מכחיש כי קיבל אותה. משלא פעל הנאשם להסדרת החוב, חתם כב' השופט גורדון על פקודת מאסר ביום 2.1.2022, וזו נשלחה לביצוע למשטרת ישראל ביום 31.3.2022. לטענת המדינה, רק ביום 29.6.2022

התקבלה במרכז בקשת הנאשם להסדר החוב.

טענות הצדדים

4. הנאשם טוען, כי נוכח קשיים כלכליים וריצוי המאסר שנגזר עליו, הוא לא עמד בתשלום הקנס במועד. נטען, כי הנאשם מפרנס יחיד למשפחה בת ארבע נפשות, שכיום מתגוררת בשכירות (צורך חוזה שכירות) והנאשם מצוי בחובות בגובה כ-3 מיליון ₪, וחשבונו מעוקל ע"י רשות המסים וגורמים נוספים (הוצגו אישורים). נטען כי הנאשם פתח בהליך פשיטת רגל, אך משלא עמד בתשלומים במסגרתו, בוטל ההליך (לא הוצגו אישורים). לטענתו, כל עוד שולב בהליך הפש"ר, לא שילם את הקנס בשל עיכוב התשלום בשל הליך הפש"ר. הוצגו אישורים בדבר עיקול לטובת רשות המסים בתחום הגבוה מ-2 מיליון ₪ וכן פלט של רשות האכיפה והגבייה בדבר חובות בסך כ-99,000 ₪ להוצאה לפועל וכ-55,000 ₪ למרכז לגביית קנסות (**המרכז**). נטען, כי עם קבלת ההודעה על הוצאת פקודת המאסר חלף הקנס, פנה הנאשם למרכז אך זה הפנהו לבית המשפט (לא צורפה החלטת המרכז), ומכאן הבקשה. בנוסף, וכפי שצוין לעיל, הנאשם מכחיש כי קיבל את דרישות התשלום וההתראות. בדיון שלפניי ציין הסניגור, מבלי להפנות לאסמכתא, כי הנאשם פתח בהליך חדש של חדלות פירעון וביקש לעכב את ביצוע גביית החוב.

5. המאשימה סבורה כי דין הבקשה להידחות.

ראשית, ככל שהנאשם מבקש להביא לביטול פקודת המאסר, עליו להפקיד תחילה את סכום הקרן, ורק לאחר מכן לפנות בבקשה מתאימה למרכז, דבר שלא נעשה. המאשימה מציינת כי זהו צעד נדרש בגדר "מיצוי הליכים".

שנית, העובדות מלמדות, כי הנאשם מתחמק מלבצע את התשלומים מבלי מתן הסבר סביר לכך, ולמרות השהות הארוכה שניתן לו להסדרת החוב, לא עשה כן.

שלישית, המאשימה הפנתה לע"פ 4919/14 **אזולאי נ' מ"י** (מיום 6.3.2017) (**עניין אזולאי**) שם נקבע כי דרך המלך היא פניה למרכז, שהוא הגורם המוסמך לדון בבקשות כגון זו שהונחה לפניי.

6. ביום 18.9.2022 ולפנים משורת הדין, קיימתי דיון בבקשה ושמעתי את הצדדים. בתום הדיון הסכימו הצדדים, כי החלטתי תישלח אליהם. בעניין היעדר החובה לקיים דיון מפנה להחלטת חברי סגן הנשיא מינטקביץ' בת"פ 51033-12-11 **מ"י נ' סמיראת ואח'** (מיום 10.7.2022) ולאסמכתאות שם.

דיון והכרעה

7. המאשימה הפנתה בצדק **לעניין אזולאי**, שבו הבהיר בית המשפט העליון (פסק דינו של כב' השופט עמית בהסכמת כב' השופטים סולברג וברון) את ההלכות הרלבנטיות לענייננו. בתמצית יש לחזור על כך שהכלל הוא, שבענייני פריסת תשלום וביטול ריבית פיגורים והצמדה, הסמכות נתונה למרכז (**עניין אזולאי**, סעיף 30 לפסק-דינו של כב' השופט עמית), בעוד שהסמכות לעיכוב ביצוע או דחיה של פקודת מאסר נתונה לבית המשפט בו נגזר דינו של נאשם (**שם**, סעיף 36). יצוין כי הסמכות לעיין בשיקול דעתו של המרכז נתונה לבית המשפט העליון

בשבתו כבג"ץ (שם).

8. לאחר ששקלתי בדבר, החלטתי לדחות את הבקשה. להלן טעמיי.

ראשית, הנאשם אינו ממלא אחר הוראות בית המשפט ואחר הוראות גורמי האכיפה, וזאת באופן עקבי. בשל כך, בוטלו הליכי הפש"ר בבית המשפט המחוזי ביום 1.3.2020, שם צוין בהחלטת כב' השופטת ליפשיץ-פריבס, כי "החייב לא השכיל לסלק את מחדליו ולא הגיש תגובתו לבקשה... **בנסיבות אלו נמצא שהחייב מנצל את ההליך לרעת נושיו ולפיכך, אני מורה על ביטול ההליך** [ההדגשה הוספה]" (ההחלטה הוגשה בדיון שהתקיים היום). גם במסגרת ההליכים מול המרכז לגביית קנסות לא הגיב הנאשם להתראות שנשלחו לו. בהקשר זה, אני דוחה את טענותיו של הנאשם בדבר היעדר המצאה כדין, נוכח פלט משרד הפנים שבו יש התאמה בין כתובת מגוריו הרשומה וכתובתו להמצאת כתיבי בי-דין, לבין אישור המסירה מיום 21.10.2021. הטענות בדבר היעדר המסירה נטענו בעלמא וללא כל ביסוס ודי בכך לדחות.

שנית, גם אם אצא מנקודת הנחה שהתשלום התעכב בשל מאסרו של הנאשם (והרי כב' השופט גורדון התחשב בעובדה זו בגזר דינו), התנהלות הנאשם מאז שחרורו ועד היום אכן מלמדת שלא נעשה ולו מאמץ ראשוני להסדרת חובו. לא נמסר כל הסבר מספק לכך.

שלישית, הנאשם לא הכחיש כי היה מודע לחוב ולא "שכח" אותו. על-כן לא ברור לי קו ההגנה בהקשר זה.

רביעית, אף הטענה בדבר הצורך בעיכוב הליכים כעת נוכח פתיחת הליך פש"ר חדש נטענה לראשונה בדיון ומבלי שהובא לכך כל אסמכתא. די בכך לדחות את הטענה.

חמישית, נוכח הטעמים שלעיל, גם אם בקשתו של הנאשם נופלת בגדר סמכותו של בית משפט זה כי שהותווה **בעניין אזולאי**, הרי שחוסר תום לבו של הנאשם וההיתממות של טענותיו אינן מטות את הכף לטובתו, אלא לחובתו, ולכן, אין מקום שאעשה שימוש בסמכותי ואורה על ביטול פקודת המאסר.

שישית, אף התכלית האכיפתית של מאסר חלף קנס מכריעה את הכף לחובת הנאשם. **בעניין אזולאי** נקבע, כי "מאסר חלף קנס הוא אמצעי לכפיית תשלום הקנס. הוא משמש אפקט מרתיע מפי אי ציות לעונש הקנס ונועד לסייע באכיפתו... הצורך בייעול הליך האכיפה הביא לעיגונו של מוסד המח"ק [מאסר חלף קנס] בסעיף 71 לחוק העונשין. שימוש בכלי זה מבטא העדפה לפיה הקנס עצמו הוא העונש, ואילו המאסר חלף הקנס הוא חלופה הננקטת משכשלו המאמצים לגבות את החוב" (עניין אזולאי, פסקה 14). נדמה שבעניינו של הנאשם אפסה התקווה לכך שיסדיר את חובו, חלף זמן ניכר, וככל שהזמן חולף נפגע האינטרס הציבורי הנוגע לוודאות משפטית, סופיות הדיון והצורך באכיפת פסקי הדין של הרשות השופטת. לכן, יש מקום לעשות שימוש בכלי המאסר לאכיפת חלק זה של גזר הדין.

סוף דבר

9. נוכח כל האמור, אני דוחה את הבקשה. אני קובע, כי הנאשם יִרְצֶה 150 ימי מאסר חלף הקנס בסך 30,000 ₪ שנגזרו עליו בתיק זה כאמור בסעיף קטן ג' לגזר הדין מיום 16.5.2018 (עמ' 103, שורות 9 - 10). הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי תקופת מאסר זו בכלא ניצן ברמלה, ביום 1.11.2022 עד לשעה 12:00 כשהוא מצויד בתעודת זהות ובהעתק מגזר הדין ומהחלטה זו. על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 074-7831077/8.

יש לשלוח לצדדים ולשב"ס.

ניתנה היום, כ"ב אלול תשפ"ב, 18 ספטמבר 2022, בהעדר
הצדדים.